

Sygn. akt II CNP 19/09

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 7 maja 2009 r.,

skargi Gminy Miasta S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 stycznia 2008 r.,

sygn. akt [...],

wydanego w sprawie z wniosku wierzyciela Banku R. Spółki Akcyjnej

przeciwko dłużnikowi Gminie Miastu S.

o egzekucję z nieruchomości,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2008 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w S.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Gmina Miasto S. zarzuciła naruszenie art. 825 i 826 k.p.c. oraz art. 58 § 1 k.c. i wносиła o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Skarżąca tego obowiązku nie spełniła; wskazała jedynie, że kwota 109 848,66 zł stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia oraz wymieniła dokumenty mające uprawdopodobnić szkodę. Skarżąca nie wyjaśniła jednak jaką rolę pełnią te dokumenty w uprawdopodobnieniu szkody. Nie wykazała też na czym szkoda miała polegać, czy na zniżeniu ceny podczas wyceny działek czy też na ich sprzedaży, nie wykazała też związku przyczynowego między szkodą, a wydaniem zaskarżonego orzeczenia.

Skarga jest też niedopuszczalna z innych przyczyn.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymaganie to nie jest spełnione, jeżeli skarżący bez przeprowadzenia analizy prawnej w zakresie możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych ogranicza tę część skargi do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz.

17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 32/05, nie publ., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.). Skarga również tego warunku nie spełnia; ograniczono się w niej tylko do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, że brak ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, oraz że zaskarżone postanowienie nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.